

UCHWAŁA Z DNIA 1 KWIETNIA 2009 R.
SNO 23/09

Przewodniczący: sędzia SN Jan Bogdan Rychlicki (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Krzysztof Strzelczyk, Jolanta Strusińska-Żukowska.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego – sędziego Sądu Okręgowego oraz protokolanta w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2009 r. jej zażalenia na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 13 lutego 2009 r., sygn. akt (...), w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych

u c h w a l i ł: utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 13 lutego 2009 r., sygn. akt: (...), na podstawie art. 130 § 3 u.s.p. sędziego Sądu Rejonowego w A. zawiesił w czynnościach służbowych. Według oceny Sądu prowadzenie posiedzenia w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, przerwanie rozpoznawania spraw wyznaczonych na tymże posiedzeniu w sposób nieprzewidziany przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, odmowa poddania się badaniom alkomatem, na zawartość alkoholu we krwi przez sędziego Sądu Rejonowego w pełni uzasadniała podjęcie przez Prezesa Sądu Rejonowego zarządzenia o natychmiastowej przerwie w czynnościach służbowych tego sędziego. Z kolei powaga sądu oraz istotne interesy wymiaru sprawiedliwości wymagały, ażeby w tej sytuacji zawiesić w czynnościach służbowych sędziego Sądu Rejonowego.

Zażalenie na tę uchwałę wniosła sędzia Sądu Rejonowego. Zarzucając niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy wniosła o jej uchylenie. W szczególności sędzia podniosła, że podczas rozpoznawania spraw, na posiedzeniu wyznaczonym w dniu 6 lutego 2009 r., nie znajdowała się w stanie wskazującym na spożycie alkoholu. Duże kłopoty z wymową „spowodowane” były chorobą zębów, na którą cierpi, a o której to Prezesowi tegoż Sądu było wiadomo. Sędzia też podniosła, że nie została powiadomiona o terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego, przez co uniemożliwiono jej złożenie stosownego wyjaśnienia, co do rzeczywistego przebiegu zdarzenia z dnia 6 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zaskarżona uchwała jest słuszna. Wywody zawarte w uzasadnieniu zażalenia, a odnoszące się do zakwestionowania podstaw decyzji Prezesa Sądu Rejonowego o zarządzeniu natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego – autora zażalenia, na uwzględnienie w żadnym stopniu nie zasługują.

Gdyby tak było, jak twierdzi załaca (choroba zębów), nie stało na przeszkodzie poddaniu się badaniu przez alkomat. Tak się jednak nie stało. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny prawidłowo postąpił wydając stosowną uchwałę. Rodzaj czynu popełnionego przez sędziego nie wymagał, ażeby przed Sądem Apelacyjnym – Sądem Dyscyplinarnym stosowne wyjaśnienia składała sędzia, skoro przepis art. 130 § 2 u.s.p. obliguje sąd dyscyplinarny do niezwłocznego wydania uchwały w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych.

Z tych też powodów uchwalono jak na wstępie.